

som staa tilbage i Lovforslaget, men ikke paa nogen Gjenindsættelse af den oprindelige § 1. Men tillige betegner han, at han anser det for rigtig, at det skulde gaa i den gamle Gæng, derved, at han stiller Forslag om, at Postinspektorerne paa ny faae den Assistance, som er fornøden, for at de kunne vedblive med de administrative Forretninger, som ikke vare dem tiltænkte i den nye Lov, men som blive nødvendige, naar den udstemte § 1 ikke gjenindsættes. Hvad angaar det af Udvalgets Flertal stillede Endringsforslag, om Overpostbestyrelsens fremtidige Ordning, kan jeg ikke raade ærede Meningsfæller og det høie Thing til at stemme derfor; thi jeg ser ikke rettere, end at det ikke er Andet end et Departement, der henslyttes paa Postgaarden, og er det ikke Andet, ser jeg egentlig ikke anden Nytte deraf, end at Departementschefen faar sig en maatte gavnlig Motion mullig flere Gange om Dagen fra Rådsmagergade op i den røde Bygning, men en lig daglig Conference vilde gaae langt lettere, naar han til Stadiighed er etableret i Ministeriet. Saaledes som vi havde tænkt os hans Stilling vilde han jo i Regelen have at forhandle skriftlig med Ministeriet, medens han kun af og til vilde have Anledning til at søge Ministeren. Jeg skal derfor tilraade at stemme imod dette Forslag. Med Hensyn til dets formelle Affattelse skal jeg iøvrigt tillade mig at bemærke, at jeg har nogen Tvivl om, at det er ganske rigtig affattet, en Tvivl, jeg har faaet i den allerførste Tid. Sagen er nemlig den, at der staa, at Post- og Befordringsvæsenets Overbestyrelse udskilles fra Ministeriets 2det Departement og underlægges en Generaldirektør, der staaer direkte under Indenrigsministeren. Det behøves vist ikke, thi dette Forhold eksisterer formentlig allerede nu; den nuværende Generalpostdirektør eller Overpostbestyrelse forterer, saa vidt jeg veed fra atten Hundrede og nogle og Firs, ikke under andet Departement, men staaer selvstændigt og Chefen har direkte Referat til Ministeren, men herom kan den ærede Minister maatte bedre oplyse Thinget end jeg. Hvad angaar de Endringsforslag, der ere stillede af den høitærede Minister, har den ærede Ordfører jo allerede bemærket, at saafremt Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 10 bliver forkastet, vil det være naturligt at optage og stemme for Ministerens Forslag Nr. 2 og Nr. 11, idet de vedrøre Postinspektorens Assistance. Hvad de øvrige Endringsforslag angaa, anstode den ærede Ordfører jo allerede, hvad jeg ogsaa skal gentage, at de i Lovforslaget optagne Sætser ere fremkomne ved et efter megen Besvær

tilbragt Kompromis mellem Høire og Venstre, eller rettere mellem de forskellige Meninger i Udvalget, og som saadanne maa de altsaa staa ved Magt for begge Parter. Jeg skal derfor kun, da den ærede Minister har stillet Endringsforslag dertil, som iøvrigt ikke andrage meget betydelige Summer, sige, hvad jeg mener om disse Endringsforslags Betydning, for at Thinget kan dømme Ministeriet og Udvalget imellem og klare sig Sagens Stilling. Jeg mener nemlig, at Stillingen er den, at dersom Flertallets Endringsforslag blive vedtagne og dersom Ministerens ikke blive vedtagne, saa kommer Loven ikke ud i Klar. Det Indtryk har jeg af hele Situationen, saaledes som den har staaet i Udvalget, og af Ministerens Udtalelser saavel ved Konferencerne som her i Salen. Jeg tror, det vil være at vente, at denne Sag saa maa komme tilbage til Thinget efter en Forhandling i det andet Thing, og hvorvidt det vil være meget heldigt eller uheldigt, maa jeg naturligvis henstille. Jeg tror, det vil medføre, at vi slet ikke faae Loven færdig i Klar, den bliver en Gjen ganger til næste Klar, en, som vi have set i en Række af Klar, hvilket ikke er heldigt. Som sagt, jeg har kun villet betegne min Opfattelse af den Stilling, som jeg tror Lovforslaget i Dieblisset indtaager. Vi ville jo nærmere faae at se, hvorledes Udfaldet bliver, om det giver mig Ret heri eller ikke.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal behandle, som jeg begyndte ved anden Behandling af dette Lovforslag, med at sige, at atter har jeg vist Thinget og Udvalget, at jeg vilde udvise megen Smødekommehed, men fra Udvalgets Side er der ikke udvist den allerfjerneste. Den ærede Formand for Udvalget udtalte ved første Behandling: at efter den Smødekommehed, som Ministeren havde vist ved Forelæggelsen af Lovforslaget, vilde vi nok blive enige i Klar. Jeg havde altsaa ventet, at man ved anden eller tredje Behandling var kommen lidt ud over, hvor man stod i Fjor, men ikke et Fjed! Jeg har derfor maattet opstille nogle Endringsforslag, som efter min Mening ere meget bekedne, og dem skal jeg tillade mig at gjennemaa, inden jeg gaar over til at omtale de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal. Endringsforslagene Nr. 2 og 11 hænge sammen og ere, som jeg sagde, formelle, hvilket den ærede Ordfører ogsaa erkjendte. Det vil sige: hvis det Endringsforslag, der er stillet af Flertallet, maatte blive forkastet, saa maa disse to Endringsforslag herefter